

3465 2den Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret

fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3466

Disse ville da løbe ind efter vore, og det kan ikke nytte Noget, at vore Monitører ville løbe i Ekjul, Sjenden vil tage dem alligevel; vi maae da trække dem paa Land for at beholde dem. Paa den anden Side siger jeg, at jeg kunde stemme for Forslaget, naar det ikke skulde betyde en Systemforandring, men saa skulde vi anskaffe to Skibe. Nu har jeg idag for det Første hørt, at det skal være en Systemforandring, og dernæst har jeg hørt udvikle af to ærede Talere, hvor farlig denne Systemforandring er. Desuden skulle vi vogte os derfor, thi en Minister kan komme og en anden kan gaae, og den nye Minister kan komme med en anden Opfattelse, og da vide vi, hvor vanskeligt det er at komme tilbage til den efter min Mening rigtigere Anskuelse. Paa den anden Side er min Mening om det Utilstrækkelige i den Udvikling, den høitærede Minister gav idag, og som han ogsaa tidligere har givet — jeg har hørt den engang før — bleven bestyrket; thi dersom jeg ikke idag har hørt Grunde fremsatte derimod, saa har jeg aldrig hørt Grunde, det var Grunde, som gik til Hjerte og Hjerne, Grunde, der efter min Opfattelse ere saa aldeles afgjørende ligesom for den høitærede Ministers Grunde, at jeg ikke kan Andet end stemme imod begge de foreliggende Forslag og efter bedste Evne vil tilraade det høie Thing at gjøre det Samme.

Scavenius: Jeg skal tillade mig at anbefale det høie Thing, i Modsigning til hvad det ærede sidste Medlem udtalte, at stemme for Forslaget under Nr. 5; det vil altsaa sige det Forslag, der er fremsat af den høitærede Minister. Paa Grund af min personlige Stilling ifjor til dette Spørgsmaal maatte det være mig tilladt at vende et Døgn tilbage dertil. Det var et Mindretal i Finantsudvalget ifjor, hvem det ved 3die Behandling af Finantsloven lykkedes at faae indsat den Bestemmelse, at der skulde paabegyndes Bygning af et stort Vandserfieb, og dette

Mindretal bestod af det ærede Medlem, som dengang sad her som valgt for Næskov, men som nu ikke længere er her tilstede, og mig, Naar jeg nu altsaa, endsskjønt min Stilling ifjor var saaledes, anbefaler det høie Thing laar at gaae med den høitærede Marineminister, der i dette Punkt vil gaae en anden Vej, vil det være naturligt, at jeg giver en Forklaring derover. Min Forklaring er da denne. De Forhandlinger, der foregik ifjor her i Thinget, have givet mig, ligesom vistnok mange Andre, Anledning til noiere at overveie, hvad det egentlig skulde nytte os at anskaffe dette store Vandserfieb. Spørgsmaalet maatte jo blive dette: Kunne vi ved Hjælp af et saadant enkelt større Vandserfieb — og der er ganske sikkert ikke nogen Udsigt til, i en nær overfuelig Fremtid ialfald, at faae mere end eet saadant — kunne vi haabe paa, at et saadant stort og kraftigt Vandserfieb kan bevare os Herredømmet i vore Farvande? Naar jeg siger „Herredømmet i vore Farvande“, behøver jeg ikke at hentyde til, at dermed mener jeg ikke et absolut Herredømme, men at dermed mener jeg kun Herredømmet ligeoverfor den Magt, med hvilken vi have den største Udsigt til at komme i Kamp. Men kommer man nu til den Anskuelse og Tro, at det kun er en Illusion at ville forsøge derpaa, saa veed jeg heller ikke, hvad vi skulle med et saadant større Vandserfieb. (Schønhejder: Ja, hvad skulle vi da med de små?) Det skal jeg komme til om lidt. I det jeg, som sagt, for mit Vedkommende har opgivet at troe paa, at det vil være til nogen Nytte at anskaffe et stort Vandserfieb, saa er der jo heller ikke nogen Grund for mig til at fastholde det. Men der kommer en anden Grund til, som ved Siden af denne Hovedgrund vel ikke har nogen stor Betydning, men som jeg dog vil anføre, og det er den, at de Oplysninger, der ere freemkomne gennem Statsrevisionens Betænkning, have fuldstændigt rokket min Tillid til Værftet. Jeg skal ikke gaae ind paa denne sørgelige Sag, idet jeg antager